

БЛАГОДАРНИТЕ ЖИВОТНИ

Превод от руски: Дона Минчева, 1995

chitanka.info

Живял в старо време един богат селянин на име Петерис. Той имал ратай, който също се казвал Петерис. За да не ги бъркат, хората наричали господаря Големия Петерис, а ратая — Малкия Петерис. Цели десет години ратаят служил вярно на своя господар, но не получил нито грош. Тогава Малкият Петерис дал под съд господаря си. Съдът не можел да ги помири, затова делото минало в по-горен съд, докато не стигнало до самия цар. И ето, че царят определил деня, когато и стопанинът, и ратаят трябвало да се явят пред него да ги съди.

Рано сутринта в определения ден двамата Петерисовци тръгнали заедно към столицата. Вървели що вървели, Малкият Петерис видял на пътя една мравка. Тъкмо щял да я настъпи, когато мравката му се примолила:

— Съжали се над мене, не ме стъпквай, аз ще ти се отблагодаря!

Малкият Петерис съжалил мравката и продължил пътя си. Изминали още малко, гледат — една пчела паднала във водата и взела да се дави. Тя се примолила да я извадят.

Господарят не я погледнал дори, а ратаят се приближил и я измъкнал от водата. Пчелата му благодарила от все сърце и обещала да му помогне в беда.

Дошло пладне. Големият Петерис се разположил край пътя и почнал да обядва. Малкият Петерис също огладнял, но нямал нищо за ядене. Изведнъж на едно дърво съгледал гълъб. Грабнал пръчка и посегнал да го убие, но гълъбът жално взел да му се моли за пощада, че Малкият Петерис се смилил над него. Господарят се нахранил и двамата продължили по-нататък, докато най-сетне стигнали при царя.

Царят веднага ги извикал и заповядал да му изложат оплакванията си. Видял господарят, че ратаят май ще спечели делото и го наклеветил: казал, че Малкия Петерис се хвалил уж може на бърза ръка да овършее всичките снопи в царската сушилня.

Царят повярвал на Големия Петерис и заповядал да отведат ратая в сушилнята, която била пълна със снопи и да заключат вратата — нека ги овършее. Угрижил се Малкия какво да прави — как да се оправи в тази беда! Изведнъж до него допълзяла същата онази мравка, която той съжалил, и го попитала защо е толкова натъжен?

— Как да не съм натъжен — отговорил Малкият Петерис, — когато царят ми заповяда да овършеея всичкото това жито. Ако не изпълня царската воля, зле ще си изпатя.

— Не се грижи за това — каза мравката, — аз ще ти помогна. Легни да поспиш и не мисли за нищо!

Послушал я Малкия Петерис и си легнал. Докато той спал, в сушилнята се стекли безброй мравки. Прибрали от класовете всичкото зърно, насипали го в чували, а сламата и плявата пренесли в плевника. Събудил се Малкия Петерис И що да види — всичко било свършено.

Царят се смаял, когато видял това. Но Големия Петерис пак наклеветил пред него ратая: казал, как той уж се хвалел, че може да построи восъчен мост през реката, и то такъв, че по него да мине царската каляска.

Царят повярвал и заповядал на Малкия Петерис да построи моста до пладне, иначе ще загуби главата си.

Угрижил се Малкия Петерис, отишъл на брега на реката и се зачудил как да се избави от тази беда. Не щеш ли, до него долетяла същата онази пчела, която той извадил от водата, и го попитала защо е толкова натъжен.

— Как да не съм натъжен — отговорил Малкия Петерис, — когато царят ми заповяда да построя до пладне восъчен мост над тази река, иначе ще ми вземе главата.

— Не се грижи за това — каза пчелата. — Аз ще ти помогна. Легни си да спиш и не мисли за нищо!

Послушал я Малкия Петерис и легнал, но не можел да заспи — бил много гладен. Изведнъж до него долетял гълъбът и го попитал защо е толкова натъжен.

— Много съм гладен — отговорил Петерис.

— Почакай малко — рекъл гълъбът и отлетял нанякъде. След малко се върнал и донесъл най-различни вкусни неща за ядене и пиене.

Наситил Петерис глада и жаждата си, поободрил се, а после си легнал и заспал дълбоко. Събудил се и що да види — восъчният мост през реката бил вече готов.

Когато отишъл там, царят не можел да се нарадва на чудесния мост. Похвалил Малкия Петерис за умениято му и го наградил богато. А на Големия Петерис строго заповядал да се заплати с ратая за всички прослужени години. После поръчал на слугите си да натупат хубаво клеветника!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.